

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola XXI. Dilectissimis, & valde venerabilibus in Christi charitate,
Eboracensis Ecclesiae fratribus. Vestrae Filivs Pietatis Alcuinus salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

DEVM, & vos requiem cum illo habeatis in regno DEI. Filiorum eruditio, laus est magistrorum; profectus gregis, merces est pastorum.

Diuina auxiliante gratia custodite vos fratres in omni castitate, humilitate, concordia, & charitate: onera vestra inuicem portantes. Omnis sermo malus, & impudicus, & impatiens, & inutilis ex ore vestro non procedat; sed q̄ sunt *Ephes. 4.* sancta, pia, & iusta, & vestra condigna sanctitati, ad exhortationem audientium loquimini. Et semper Deus honorificetur in ore vestro, & quæ ad pacem pertinent veram, cotrafectamini intentione, & DEVS pacis erit vobiscum.

EPISTOLA XXI.

Dilectissimis, & valde venerabilibus in Christi charitate, Eboracensis Ecclesiæ fratribus,

VESTRÆ FILIUS PIETATIS

Alcuinus salutem.

QUOTIUM meæ deuotionis pectus vestrae charitatis dulcedine impletur, & si quid pleni amoris modio superaddi potest, quotidie crescendo accumulatur, ita vt solius memoriae de vobis suauitas, superuenientes secularis angustia tribulationes longè à secretis mentis meæ cubilibus depellat. Et hoc mihi singulare solatium in spiritu consolationis sancto Dñs IESVS perdonare dignatus est.

Vos fragiles infantiae meæ aënos materno fouistis affectu, & lascium pueritiæ tempus, pia sustinistis patientia, & paternæ castigationis disciplinis, ad perfectam viri edoculistis aetatem: & sacrarum eruditione disciplinarum roborastis. Quid plus dicere habeo, nisi vt aeterna regis pietas, omnia pietatis in me, famulum suum, per vos benefacta, perpetua summæ beatitudinis gloria remuneret? Hoc

MCCLXV
SII
omg. mm.
SIV
24

Hoc singulis vigiliarum mearum momentis, hoc quotidiana supplicatione requiro. In hac prece in conspectu altissimi, intimas desiderij mei lacrymas, per loca sanctorum Martyrum, vel Confessorum Christi, quò me iter instabilitatis deducat, fundere non cesso.

Vos semper in corde, & primi inter verba precantia in ore. Vos piissimi patres, seu in commune sanctæ orationis foris, vel in secretis, deprecationum vestrarum intercessio Alcuinum filium vestrum, per DEI deprecor charitatem iugiter in corde habete, & in ore. Vos quoque, qui estis a tate filij, sed meritorum sanctitate, patres, per diuinam obtestor clementiam, nunquam eruditionis vestræ, in sanctis orationibus obliuiscimini magistrum. Testis enim cordis mei mihi est inspector, quia deuotè vestrum semper in ecclesiasticis disciplinis, & spiritali doctrina desiderabat profectum. Et siquid minus accepistis, non meæ culpæ depretari potest. Et nunquam istius voluntatis meæ, siue absens siue præsens, de vestro profectu, beneuolentiã cessabo.

Omnes dilectissimi patres, & fratres, memores mei estote: ego, vester ero, siue in vita, siue in morte. Et fortè misererebitur mei, vt cuius infantiam aluistis, eius senectutem sepeliatis. Et si alius corpori locus deputabitur, tamen animæ, qualem cunq; habitaturæ, erit per vestras sanctas, Deo donante, intercessionem requies.

Vobis credo: quia sicut puer noster Seneca se vidit restatur, nostræ fraternitatis animas in eodem lætitiæ loco congregandas esse credimus: etsi meritorum diuersitas ælium beatius lætari faciet; tamen æternitatis qualitas cubitos feliciter viuere efficiet. Et sicut vnus sol omnibus læcet, non tamen propter oculorum distantiam, æqualiter ab omnibus videtur; ita æterna beatitudo omnibus in Dei regno iustis perdonabitur; licet meritorum sublimitas alios

maior

maiori gloria coronet. Ad quam gloriam, charissimi fratres, tota intentione & voluntatis & operis vosmetipsos dignos peruenire præparate.

Nulla carnalis concupiscentia, nulla secularis ambitio, beatitudinis iter vobis intercludat, sed via veritatis, & sanctitatis, per quam beati patres, prædecessores nostri, ad regna peruenierunt cœlestia, superna vos comitante gratia, pari pietatis consensu, vno voluntatis affectu, quotidianis currite profectibus. Omnem auram sancta conuersatione repellite segnicia; luxuriam castitate mutate; ebrietatem, quasi inferni foueas effugite; superuacuos vestimentorum ornatus nolite exquirere. Melius est, seruos DEI animas ecclesiasticis ornare moribus, quàm corpus laicorum consuetudine, pompatica vestire vanitate. Et melius est, sacra matris Ecclesiæ mundissima calcare limina, quàm lutulentas villanæ feritatis semitas frequentare.

Regularis vitæ vos ordinata disciplina, & ecclesiasticæ pietatis moderatio, venerabiles efficiet. Sanctæ humilitatis pedibus, & diuinæ charitatis gradibus per passus obedientiæ cœli conscendite regna. Hæc enim caduca, & transitoria, fortitudinis euincite animo, quatenus ad amabilem cœlestis gloriæ patriam, diuina vos vbique (adiuuante) gratia peruenire mereamini.

G

EPI-

REGAN
SII
umy umy
SIV
24